

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 27.04.1967, sp. zn. 6 Cz 219/66, ECLI:CZ:NS:1967:6.CZ.219.1966.1

Číslo: 119/1967

Právní věta: Posudky krajských posudkových komisí sociálního zabezpečení musí být soudem hodnoceny jako každý jiný důkazní prostředek podle zásad ustanovení § 132 o. s. ř. K posudku soudu při přezkoumání věcné správnosti posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení. Částečný invalidní důchod slouží k tomu, aby důchodci umožnil doplnění důchodu na pracovištích, kde jeho zdraví není neúměrně ohrožováno a vyrovnával mu takto rozdíl výdělku oproti jeho původní výdělečné činnosti.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 27.04.1967

Spisová značka: 6 Cz 219/66

Číslo rozhodnutí: 119

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 132 101/1964 Sb. § 20

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 119/1967 sb. rozh.

Posudky krajských posudkových komisí sociálního zabezpečení musí být soudem hodnoceny jako každý jiný důkazní prostředek podle zásad ustanovení § 132 o. s. ř.

K posudku soudu při přezkoumání věcné správnosti posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení.

Částečný invalidní důchod slouží k tomu, aby důchodci umožnil doplnění důchodu na pracovištích, kde jeho zdraví není neúměrně ohrožováno a vyrovnával mu takto rozdíl výdělku oproti jeho původní výdělečné činnosti.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. dubna 1967, [6 Cz 219/66.](#))

Krajský soud v Praze zrušil rozhodnutí Státního úřadu sociálního zabezpečení, jímž byl na základě posudku Okresní posudkové komise sociálního zabezpečení Praha-západ odňat navrhovateli částečný invalidní důchod. Krajský soud vycházel ze zjištění, že navrhovatel má omezený výběr povolání, a že

těžko by mohl dělat práce přiměřené jeho původnímu zaměstnání v důsledku toho, že na jedno oko nevidí. U navrhovatele nastala totiž ztráta prostorového vidění a omezení zorného pole. Práce ve stáji, kde navrhovatel pracuje, kde je prach, páry a výpary, je nevhodná, poněvadž mu to může vadit na druhé oko. K tomuto zjištění dospěl soud na podkladě výpovědi doc. dr. L. K., odborného očního lékaře. Přitom nevzal soud za podklad svého zjištění posudky Krajské posudkové komise sociálního zabezpečení v Praze ze dne 24. 5. 1965 a ze dne 13. 10. 1965, podle nichž navrhovatel je schopen vykonávat soustavnu pracovní činnost za obvyklých pracovních podmínek, jedině není schopen vykonávat práce, které by vyžadovaly přesné prostorové vidění oběma očima, nebo pravým okem. Při těchto podmínkách může být podle uvedených posudků zařazen do pracovního procesu tak, že by si mohl vydělávat více než dvě třetiny průměrného výdělku, který měl před úrazem, a to „nejlépe do stavební pracovní skupiny, ve které pracoval a dosahoval výdělků bez podstatného poklesu“.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že usnesením krajského soudu byl porušen zákon, a toto usnesení zrušil.

Z odůvodnění:

Posudky krajské posudkové komise sociálního zabezpečení musí být soudem hodnoceny jako každý jiný důkazní prostředek podle zásad ustanovení § 132 o. s. ř. Je proto nutné, aby si soud vyžádal doplnění objasnění posudku všude tam, kde je to zapotřebí v zájmu spolehlivého posouzení sporné otázky. Posudková komise pak je povinna svůj posudek podle pokynu soudu doplnit, případně, setrvá-li na svém původním posudku, musí také vysvětlit, proč ani nové skutečnosti nemohou přivodit změnu původního posudku.

Vzniknou-li pochybnosti o věcné správnosti posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení, má soud možnost vyžádat si v odůvodněných případech posudek od jiného orgánu nebo kolektivu lékařů. I když půjde o výjimečné případy, nelze vyloučit, zejména půjde-li o složitý lékařský problém, že bude nutné vyžádat ještě posudek od jiného orgánu, než od krajské posudkové komise sociálního zabezpečení. Nelze obecně ani vyloučit, že bude účelné vyžádat posudek některého vysoce kvalifikovaného odborníka – lékaře, jako tomu bylo v souzeném případě. Pak by ovšem bylo na místě vyžádat si znovu stanovisko posudkové komise, v němž by se přihlíželo i k obsahu posudku tohoto odborníka – lékaře. Teprve tehdy, kdyby se posudky lišily, zhodnotil by je soud podle zásad ustanovení § 132 o. s. ř.

Krajský soud uvedeným způsobem nepostupoval a nezjednal si tak spolehlivý podklad pro zjištění skutečného stavu věci a pro spravedlivé rozhodnutí. Tím porušil zákon v ustanoveních § 6, § 120, § 132, § 244 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb.

Bude proto na krajském soudu, aby ve smyslu toho, co bylo uvedeno, ve věci dále jednal a znovu rozhodl. Přitom bude třeba, aby krajský soud uvážil, že sice výjimečné výdělky získané s vynaložením úsilí nad možností zhoršeného zdravotního stavu nemohou důchodce zbavovat nároku na částečný invalidní důchod, že bude však nutno hodnotit, zda nejde o stav trvalý. Částečný invalidní důchod slouží totiž k tomu, aby důchodci umožnil doplnění důchodu na pracovištích, kde jeho zdraví není neúměrně ohrožováno a vyrovnával mu takto rozdíl výdělku oproti jeho původní výdělečné činnosti, ať již zcela či zčásti. Proto i soustavná výdělečná činnost důchodcova nad rozsah jeho únosného zatížení činila by funkci částečného důchodu jako zábrany dalšího zhoršování zdravotního stavu důchodcova pomyslnou, a částečný invalidní důchod by pak pozbýval své ekonomické poslání.